

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou T.T., so sídlom v B., IČO: X., v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ Mgr. T., proti žalovanému **Ing. R.**, bývajúcemu v T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Z., so sídlom v P., zastúpeného JUDr. I., advokátom vo S., **o zaplatenie 825,11 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21 C 239/2011, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2014 sp. zn. 4 Co 399/2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2014, sp. zn. 4 Co 399/2012 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom zo 16. januára 2012 č.k. 21 C 239/2011-36 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 825,11 Eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 819,73 Eur od 13. apríla 2007 do zaplatenia do troch dní a tiež náhradu trov konania vo výške 261,39 Eur v rovnakej lehote. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo zistenia, že 12. apríla 2007 uzatvorila žalobkyňa so svojou právnou predchodkyňou, V., zmluvu o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej súčasťou bola aj pohľadávka voči žalovanému. Žalovaný 10. júna 2004 uzatvoril s právnou predchodkyňou žalobkyne zmluvu k úverovému účtu č. X., ktorú 19. októbra 2006 právnou predchodkyňa žalobkyne písomne vypovedala z dôvodu, že žalovaný nedodrжал dohodnuté podmienky pri používaní kreditnej platobnej karty, pričom k 19. októbru 2006 predstavovala dlžná suma žalovaného 28.924,90 Sk. Súd mal za preukázané, že žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas a v dôsledku porušenia zmluvných povinností z jeho strany

došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu a k splatnosti celého úveru. Žiadaný úrok z omeškania z dlžnej sumy bol uplatnený v zákonnej výške a zodpovedá dvojnásobku diskontnej sadzby určenej NBS ku dňu splatnosti pohľadávky. Hoci v zmluve nebola uvedená RPMN, súd nemal tento nedostatok za taký, z ktorého by bolo potrebné vyvodzovať potrebné dôsledky, nakoľko pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných prostredníctvom kreditnej karty, tento údaj nie je možné vyplniť, pretože ho nie je možné vyčíslieť, keďže peňažné prostriedky na účte sa neustále menia a lehota splatenia závisí od priebežného čerpania (vyhláška č. 620/2007 Z.z.). Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, preto jej vyhovel.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. apríla 2014 sp. zn. 4 Co 399/2012 odvolanie vedľajšieho účastníka (Z., ktoré vstúpilo do konania 23. januára 2012 a podalo proti rozhodnutiu prvého stupňa odvolanie) odmietol a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,90 Eur. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že súd prvého stupňa doručoval napadnutý rozsudok žalobkyni, žalovanému a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka, pričom z pripojenej doručky vyplýva, že rozsudok bol doručený advokátovi JUDr. Igorovi Šafrankovi 11. apríla 2012 a tento deň je potrebné považovať za deň doručenia napadnutého rozsudku. Lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúci deň po dni doručenia, t.j. 12. apríla 2012 a jej posledný deň pripadol na 26. apríla 2012. Vedľajší účastník podal odvolanie prostredníctvom pošty na nepríslušnom Okresnom súde Martin 26. apríla 2012, ktorý 9. mája 2012 vydal pokyn na doručenie odvolania príslušnému súdu a 15. mája 2012 bolo odvolanie prostredníctvom pošty doručené príslušnému Okresnému súdu Trenčín. Z uvedeného je zrejmé, že odvolanie vedľajšieho účastníka podané na nepríslušnom súde, nebolo odovzdané príslušnému súdu v stanovenej 15-dňovej odvolacej lehote, ktorá uplynula 26. apríla 2012, preto odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol. S poukazom na § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z mylne zisteného skutkového stavu a preto je vec nesprávne právne posúdená. Uviedol, že odvolanie nepodal

na Okresný súd Martin, ale doporučenou zásielkou na pošte vo Svidníku pod podacím číslom X. adresovanou Okresnému súdu Trenčín, o čom predkladá kópiu podacieho hárku z 26. apríla 2012.

Žalobkyňa ani žalovaný sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je. Prípustnosť jeho opravného prostriedku by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 237 O.s.p.“) je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. dovolateľ v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Dovolateľ tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že jeho odvolanie odvolací súd nesprávne odmietol ako oneskorene podané.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., treba rozumieť nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Judikatúra za prípad odňatia možnosti pred súdom označuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého procesného dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (por. R 23/1994).

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté touto vadou.

Odvolací súd uznesením odmietol odvolanie vychádzajúc z toho, že odvolateľ podal dňa 26. apríla 2012 odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa prostredníctvom pošty

na nepríslušnom súde a príslušnému súdu nebolo odovzdané v 15-dňovej odvolacej lehote, ktorá uplynula 26. apríla 2012.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p., do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie je procesným právnym úkonom, podaným za účelom preskúmania rozhodnutia súdu prvého stupňa. K podaniu odvolania je procesne legitimovaný účastník konania, pričom podľa citovaného ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania je potrebné, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej zákonom. Lehota na podanie odvolania je pätnásťdňová a jej plynutie sa počíta od doručenia rozhodnutia. Do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, kedy došlo k doručeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa účastníkovi konania (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Ide zároveň o lehotu procesnú, čo znamená, že stačí ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Trenčín zo 16. januára 2012 č.k. 21 C 239/2011-36 bol dovolateľovi – jeho právnemu zástupcovi – doručený do vlastných rúk 11. apríla 2012 (streda). Lehota na podanie odvolania začala vedľajšiemu účastníkovi plynúť 12. apríla 2012 a posledným dňom tejto pätnásťdňovej lehoty bol 26. apríl 2012 (štvrtok). Z obsahu spisu vyplýva, že 15. mája 2012 bol Okresnému súdu Trenčín doručený list Okresnému súdu Martin z 9. mája 2012 (č.l. 42) s oznámením, že mu bolo omylom doručené odvolanie vedľajšieho účastníka vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21 C 239/201, ktoré touto cestou zasiela. K listu bolo pripojené odvolanie Z. z 25. apríla 2012 k sp. zn. 21 C 239/2011 adresované Okresnému súdu Trenčín a tiež obálka opatrená pečiatkou „Advokátska kancelária JUDr. I.“, z ktorej podľa pečiatky

podacej pošty vyplýva, že na pošte vo Svidníku bola 26. apríla 2012 podaná doporučená zásielka pod podacím číslom X. adresovaná Okresnému súdu Trenčín (por. č.l. 43 a nasl.). Dovolateľ vo svojom dovolaní tvrdil, že odvolanie vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín podal na pošte vo Svidníku pod podacím číslom X., o čom predložil aj dôkaz podacích hárok z 26. apríla 2012, opatrený pečiatkou podacej pošty vo Svidníku. Z predloženého podacieho hárku dovolací súd zistil, že právny zástupca vedľajšieho účastníka o.i. podal na pošte vo Svidníku 26. apríla 2012 pod podacím číslom X. zásielku adresovanú Okresnému súdu Trenčín a nepodal žiadnu zásielku adresovanú Okresnému súdu Martin (por. č.l. 83).

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník podal dňa 26. apríla 2012 (t.j. v posledný deň lehoty) prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21 C 239/2011 na pošte vo Svidníku, ktoré bolo adresované Okresnému súdu Trenčín a len chybou pošty (orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť) bola táto zásielka nesprávne doručená Okresnému súdu Martin, napriek na obálke uvedenému adresátovi – Okresný súd Trenčín. Takéto zlyhanie orgánu, ktorý mal povinnosť písomnosť doručiť adresátovi, však nie je možné pričítať na ťarchu odosielateľa. Odvolanie, ktoré podal vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu pošty na prepravu 26. apríla 2012 adresované príslušnému súdu, preto bolo podané včas, v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.)

Z uvedeného vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi bola odmietnutím odvolania (ku ktorému došlo bez splnenia podmienok pre postup podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) znemožnená realizácia jeho procesného oprávnenia domáhať sa vecného preskúmania rozhodnutia súdu včas podaným opravným prostriedkom. Postupom odvolacieho súdu mu teda v danom prípade bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová